

[Lenger]

Det er klart min fornemmelse, at der i mange kommuner og måske også på statslige institutioner med rette kan klages over et for ringe offentligt serviceniveau. Kvaliteten er for dårlig, fordi man ikke giver de ansatte en ordentlig løn. Mange steder kan man ikke få kvalificeret arbejdskraft, og efteruddannelsen er for dårlig.«

Sådan siger altså hr. Erhard Jakobsen i Børsens Nyhedsmagasin fra den 10. marts, og det er jo nye toner, i hvert fald i forhold til den politik, som vi har oplevet at regeringen har ført, og derfor ville jeg meget gerne spørge statsministeren, om han er enig med hr. Erhard Jakobsen i, at man er gået for langt med løntilbageholdenheden over for offentligt ansatte, sådan at der er problemer med at få kvalificeret arbejdskraft og få en god efteruddannelse, og i givet fald: hvad vil regeringen gøre ved det? Jeg synes, det kunne være rart, hvis vi ved denne tredjebehandling kunne få statsministerens svar på det spørgsmål. Så kan vi jo også blive fri for at tage det op igen, f.eks. i en onsdagsspørgetid om et par uger. Jeg synes lige så godt, vi kunne få det problem klaret i dag.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Det var til hr. Lengers bemærkninger om, hvad natur giftskatterne har.

Der skal ikke være nogen som helt tvivl om, at det radikale venstre betragter afgifter på tobak, øl, vin og spiritus som primært sundhedspolitiske. Så kan man hævde, som man kan læse af forskellige statistikker, at virkningen på forbruget er midlertidig. Det er den nok kun, når man ser meget isoleret på enkelte indgreb over for disse afgifter. Hvis man vil lytte til, hvad verdenssundhedsorganisationen siger, er der slet ikke nogen tvivl om, at der er en sammenhæng mellem et lands totalforbrug og prisen pr. liter alkohol, og det kan man i øvrigt også læse ud af den rapport, indenrigsministeriet har lavet om alkoholens samfundsøkonomiske virkninger.

Derfor er der slet ikke nogen tvivl om, at hvis vi ikke gør noget ved afgifterne, stiger forbruget, fordi priserne falder. Det er jo det, der sker, når man har punktafgifter, som ikke reguleres. Der er en nøje sammenhæng mellem disse faldende priser og det stigende

forbrug, og det er en illusion at tro, at forbruget er stagnerende, som mange vil sige. Man skal nemlig til det officielle afgiftsbelagte forbrug lægge – i dag regner man med op mod 15 pct. ekstra, som importeres uden om det afgiftsbelagte forbrug, så vi har et stigende forbrug i Danmark i nøje sammenhæng med de faldende priser.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil gerne begynde mit indlæg med et par kommentarer til det, hr. Anker Jørgensen sagde for et øjeblik siden, da han prøvede at dokumentere, at alt skulle være gået tilbage under den nuværende regering.

Hvordan er de faktiske kendsgerninger? De er, at under regeringen Anker Jørgensen steg og steg arbejdsløsheden, og den indenlandske gæld steg og steg. Inden hr. Anker Jørgensen trådte tilbage, var gælden ved at blive 80 mia kr. for et enkelt år, og også gælden på betalingsbalancen steg og steg. Der var skævhed på tre områder: vedrørende beskæftigelsen, vedrørende den indenlandske gæld og vedrørende betalingsbalancen.

Hvordan er situationen nu? Jo, på to af disse tre områder er udviklingen virkelig vendt. Der er betydelig flere i arbejde i dag end for 3½ år siden, og arbejdsløsheden er begyndt at dale. Og hvad den indenlandske gæld angår, er der virkelig sket en dramatisk ændring til det bedre.

Nu står vi med et tredje problem, hvor udviklingen endnu ikke er forløbet så glædeligt som på de to andre områder. Det er, hvad betalingsbalancen angår. Vi kommer ikke uden om, hvad der også er blevet understreget heroppefra flere gange, at vi slider med fortidens synder i form af store rentebyrder, og det er klart, at det skal ændres. Vi kommer ikke uden om, at vi i løbet af det sidste års tid har oplevet et stigende forbrug. Hvad er årsagen til det? Der er flere årsager, og et par af dem skal jeg nævne.

Den ene er, at de faldende energipriser skaber øget købekraft herhjemme, og vi må også konstatere et stigende privatforbrug grundet gældsstiftelse. Som jeg også har understreget en gang tidligere, har vi ikke magtet at få forklaret følgerne af skattereformen, at det ikke længere kan betale sig på samme måde som før at stifte gæld til privat forbrug. Det må vi blive bedre til, så vi får en